

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ
(druga izba)
z dnia 21 listopada 2013 r.

Sprawa F-122/12

Bruno Arguelles Arias
przeciwko
Radzie Unii Europejskiej

Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Umowa na czas nieokreślony — Rozwiązanie — Zajmowane stanowisko wymagające poświadczenia bezpieczeństwa osobowego — Odmowa wydania poświadczenia przez krajową władzę bezpieczeństwa — Odmienna decyzja organu odwoławczego — Rozstrzygnięcie krajowej władzy bezpieczeństwa i organu odwoławczego niewiążące organu upoważnionego do zawierania umów zatrudnienia

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 270 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106a, w której B. Arguelles Arias żąda zasadniczo stwierdzenia nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów zatrudnienia (zwanego dalej „OUZU”) Rady Unii Europejskiej z dnia 12 stycznia 2012 r., doręczonej mu w dniu 16 stycznia 2012 r., w sprawie rozwiązania z nim umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego ze skutkiem od dnia 31 maja 2012 r., jak również odszkodowania i zadośćuczynienia, tymczasowo oszacowanych odpowiednio na 160 181,85 EUR i na 25 000 EUR.

Orzeczenie: Skarga zostaje oddalona. Bruno Arguelles Arias pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

Streszczenie

1. Skargi urzędników — Skarga na decyzję oddalającą zazalenie — Dopuszczalność (regulamin pracowniczy, art. 90, 91)

2. Urzędnicy — Stanowisko wymagające poświadczenia bezpieczeństwa osobowego Unii — Procedura prowadzenia postępowań sprawdzających wobec personelu Unii — Postępowanie sprawdzające prowadzone przez organy krajowe — Wiążący charakter wniosków krajowej władzy bezpieczeństwa i organu odwoławczego — Brak (decyzja Rady 2011/292, art. 15 ust. 2, załącznik I, dodatek A)

3. Urzędnicy — Stanowisko wymagające poświadczenia bezpieczeństwa osobowego Unii — Procedura prowadzenia postępowań sprawdzających wobec personelu Unii — Kryteria dostępu do informacji niejawnych Unii (decyzja Rady 2011/292, załącznik I)

4. Prawo Unii Europejskiej – Zasady – Prawo do obrony – Przestrzeganie w ramach postępowania administracyjnego – Zakres

1. Jeżeli w decyzji oddalającej zażalenie ponownie zbadano sytuację skarżącego w świetle nowych okoliczności prawnych lub faktycznych, lub gdy zmienia ona albo uzupełnia decyzję wydaną pierwotnie, oddalenie zażalenia stanowi akt podlegający kontroli sądu, który bierze go pod uwagę przy ocenie zgodności z prawem kwestionowanego aktu, a nawet uznaje za akt niekorzystny zastępujący kwestionowany akt.

(zob. pkt 38)

Odesłanie:

Sąd Unii Europejskiej: sprawa T-325/09 P Adjemian i in. przeciwko Komisji, 21 września 2011 r., pkt 32

2. Sekretarz generalny Rady jest władzą bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego i jako jedyny jest upoważniony do podjęcia decyzji o przyznaniu lub odmowie przyznania członkom personelu Sekretariatu Generalnego poświadczenia bezpieczeństwa osobowego Unii.

W tym względzie krajowa władza bezpieczeństwa lub inne właściwe organy krajowe są odpowiedzialne za zapewnienie, by przeprowadzono postępowanie sprawdzające w odniesieniu do obywateli ich kraju, ponieważ wspomniane organy znajdują się w lepszej sytuacji niż sekretarz generalny Rady odnośnie do dostępu do informacji w różnych państwach członkowskich.

Niemniej organ powołujący lub OUZU w odniesieniu do pracowników Sekretariatu Generalnego nie jest związany wnioskami przeprowadzonego przez organy krajowe postępowania sprawdzającego, a nawet wnioskami organu odwoławczego, i nawet w sytuacji, gdy wynik jest dla zainteresowanego korzystny, nie ma obowiązku przyznania mu poświadczenia bezpieczeństwa osobowego Unii i zachowuje możliwość rozstrzygnięcia odmownego.

(zob. pkt 53–59)

3. Procedury prowadzenia postępowań sprawdzających mają na celu stwierdzenie, czy daną osobę, ze względu na jej lojalność, wiarygodność i rzetelność, można uprawnnić do dostępu do informacji niejawnych Unii. Lista stosowanych w trakcie postępowania kryteriów, przedstawiona w pkt 8 tytułu III załącznika I do decyzji Rady 2011/292 w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych Unii Europejskiej, nie jest wyczerpująca. Ponadto do kryteriów wymienionych w tym pkt 8 lit. a)–k) należy dodać kryteria odpowiednio z pkt 9 i 10, natomiast sytuację finansową i zdrowotną danej osoby oraz charakter, zachowanie i sytuację współmałżonka danej osoby, jej partnera życiowego lub członka bliskiej rodziny można również uwzględnić jako kryteria.

(zob. pkt 68)

4. Poszanowanie prawa do obrony w każdym postępowaniu wszczętym przeciwko danej osobie i mogącym zakończyć się wydaniem aktu dla niej niekorzystnego stanowi podstawową zasadę prawa Unii, która winna być przestrzegana nawet wtedy, gdy brak jest jakichkolwiek uregulowań dotyczących rozpatrywanego postępowania. Zasada ta, która odpowiada wymogom dobrej administracji, wymaga, aby dana osoba miała możliwość przedstawienia w sposób użyteczny swojego stanowiska na temat okoliczności, które mogą być wykorzystane na jej niekorzyść przy wydawaniu określonego aktu.

W przypadku decyzji o rozwiązaniu umowy zawartej na czas nieokreślony z członkiem personelu kontraktowego, nawet jeśli administracja nie zorganizuje spotkania OUZU z danym pracownikiem, poświęconego wyłącznie zebraniu uwag tego ostatniego w sprawie planowanego rozwiązania z nim umowy o pracę przed wydaniem takiej decyzji, to okoliczności, które towarzyszyły wydaniu

i przekazaniu wspomnianej decyzji, jak również postępowanie prowadzone przez administrację w celu udzielenia odpowiedzi na zażalenie, podczas rozpatrywania którego omawiana decyzja została poddana ponownej analizie przez OUZU w świetle nowych okoliczności faktycznych i prawnych, mogą umożliwić zainteresowanemu pracownikowi skuteczne przedstawienie swojego stanowiska w przedmiocie okoliczności go obciążających.

(zob. pkt 91, 99)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-277/03 Vlachaki przeciwko Komisji, 8 marca 2005 r., pkt 64